

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในระบบการปกครองของทุกประเทศส่วนแล้วแต่วัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน คือ ต้องการที่จะให้มีความมั่นคงและให้ประชาชนในประเทศมีความสุข แต่เดิมการปกครองส่วนใหญ่จะมีลักษณะรวมศูนย์อย่างมาก ไม่ว่าศูนย์กลางของประเทศ ต่อมาเมื่อมีการพัฒนามากขึ้นพลเมือง มีจำนวนมากขึ้น การกิจกรรมรัฐต้องรับผิดชอบก็มีเพิ่มขึ้นด้วยศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศ เพียงองค์กรเดียวไม่อาจสนองตอบต่อการบริการและการอำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนได้อย่าง ทั่วถึง ดังนั้นแนวความคิดในการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นจึง เกิดขึ้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาลให้สามารถสนองความต้องการของคนในท้องถิ่น ได้อย่างทั่วถึงรวดเร็วและตรงตามความต้องการของชุมชน (ชูวงศ์ ฉายมนตร, 2539)

แนวความคิดในการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองและบริหารกันเองนั้นมีความ สัมพันธ์กันอย่างมากกับแนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครอง ซึ่งหลักการกระจายอำนาจ ใน การปกครองมีเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้โดยมีความเป็นอิสระปลดจาก การ ชึ้นจากรัฐบาล มีความสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของพลเมืองในท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ใน ด้านนโยบายที่สำคัญ ๆ ยังคงต้องยึดตามแนวโน้มรายแห่งรัฐอยู่ ดังนั้น แนวความคิดในการจัดการ ปกครองท้องถิ่นจึงเกิดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้มีอิสระในการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมทาง การบริหาร มีสิทธิมีเสียงดำเนินการปกครองกันเองอันเป็นรากฐานและวิถีการปกครองตามระบบ ประชาธิปไตย (ชูวงศ์ ฉายมนตร, 2539) เพราะการที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นโอกาสที่ประชาชนจะได้เข้ามามีสิทธิมีเสียงในการดำเนินงานในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศ คนหนึ่ง (บุญรงค์ นิลวงศ์, 2522) ทำให้เกิดความรับผิดชอบ เกิดความหวงเหงาและปักป้อง ต่อสิทธิพลประโยชน์ที่พึงได้รับ แต่ประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่นที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรม ก็คือ เหตุผลที่ว่าไม่มีผู้ใดจะรู้ถึงปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นได้ดีที่สุด ในกรณีจะทำให้ เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาตนเอง ซึ่ง สอดคล้องกับแนวความคิดของนักกฎหมายเรียน ที่สนับสนุนการปกครองตนเองของท้องถิ่นด้วยทัศนะที่ว่า เป็นการสนับสนุนประชาชนให้มีส่วน ร่วมทางการเมือง มีสิทธิ มีเสียง ดำเนินการปกครองตนเองอันเป็นรากฐานและวิถีทางการปกครอง ตามระบบประชาธิปไตย (ประทัย วงศ์ทองคำ และ อันต์ เกตุวงศ์, 2539)

การปักครองท้องถิ่นไทย ในปัจจุบันภายหลังที่สภานิติบัญญัติประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยมีทั้งหมด 6,745 แห่ง โดยแบ่งระดับองค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น (กรรมการปักครอง กระทรวงมหาดไทย, 2540) สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ ในปัจจุบันมีองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งหมด 142 แห่ง ในพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ 3 ลักษณะ คือ หน้าที่ทั่วไป ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ตามมาตรา 66 หน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบลที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุข คือ การจัดการขยะมูลฝอย และดึงปฏิกูล การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ตามมาตรา 67 และ หน้าที่อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 68 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย อีกทั้งมีสิทธิในฐานะองค์การปักครองท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของพื้นที่โดยตรงในการที่จะรับรู้ และเสนอแนะแนวทางต่อโครงการพัฒนางานสาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่หน่วยงานภาครัฐเข้าไปดำเนินการ กอร์ปกับนโยบายการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นนี้เป็นการกระจายอำนาจทั้งในด้านงบประมาณและด้านอื่นพร้อมๆ กัน ในฐานะตัวแทนของประชาชน ความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องงานสาธารณสุขจึงมีความชัดเจนอย่างยิ่ง และเป็นความจำเป็นสำหรับหน่วยงานราชการที่จะต้องทำความเข้าใจและหาแนวทางเพื่อดำเนินงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นวิถีทางหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและองค์กรประชาชนซึ่งสอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และในแผนพัฒนาสาธารณสุข สาขาวิชาการพัฒนาภาพถ่ายกิริรัมสุภาพและการพัฒนาด้านสาธารณสุขภายในประเทศ ให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544 ได้ให้ความสำคัญกับองค์การบริหารส่วนตำบล โดยกำหนดเป้าหมายด้านการพัฒนาองค์กรและมีส่วนร่วมของประชาชนด้านสาธารณสุขให่องค์การปักครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการจัดการเรื่องสุขภาพอนามัย (คณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนพัฒนาการสาธารณสุข, 2539) และจากการที่แนวความคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสาธารณสุข ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังควบคู่กับการพัฒนานบท面目ใหม่ การมีส่วนร่วมของประชาชนได้รับการกำหนดให้เป็นหัวใจของการพัฒนา การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลในงานสาธารณสุขรวมไปถึงความรู้เกี่ยวกับ ระบบ บทบาทหน้าที่ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลจะช่วยสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสนับสนุนนโยบายการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นของรัฐ จะทำให้สามารถนำมาเป็นแนวทางและ

ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานสาธารณสุขร่วมกับองค์กรท้องถิ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในด้านสุขภาพของประชาชน จากการศึกษาของ อธิศร วงศ์คงเดช (2541, หน้า ก, ข) เรื่องการสนับสนุนการพัฒนาด้านสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พบว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุนการพัฒนางานสาธารณสุขอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่มีแผนพัฒนางานสาธารณสุขที่ชัดเจน การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยตรงมีเพียงร้อยละ 0.2 ของงบประมาณที่ใช้ในเพื่อพัฒนาตำบล

จากความเป็นมาดังกล่าวจึงนำไปสู่คำถามที่ผู้วิจัยสนใจว่าการมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในงานสาธารณสุขของ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร และการประสานงานระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานสาธารณสุขเป็นอย่างไร ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนางานสาธารณสุขของบุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างไร รวมทั้งปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมในงานสาธารณสุขและรูปแบบการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ นั้นเป็นอย่างไร ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงขอเสนอการศึกษา การมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในงานสาธารณสุข อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนางานสาธารณสุขร่วมกับองค์กรบริหารส่วนตำบล รวมไปถึงการจัดแผนงานโครงการพัฒนางานสาธารณสุข ในเขตอำเภอสันทราย ให้เหมาะสมและทำให้การบริหารจัดการพัฒนาสุขภาพของประชาชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในด้านสุขภาพของประชาชนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในงานสาธารณสุข
2. เพื่อประเมินความสัมพันธ์ของการประสานงานระหว่าง องค์กรบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานสาธารณสุข ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนางานสาธารณสุข กับ การมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในงานสาธารณสุข
3. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ขององค์กรบริหารส่วนตำบล
4. เพื่อทราบอุปสรรคและสภาพปัญหาในการพัฒนางานสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล

3. ขอบเขตของการศึกษา

เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในงานสาธารณสุข ความสัมพันธ์ของความรู้พื้นฐานในการพัฒนางานสาธารณสุข การประสานงานระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานสาธารณสุข กับ การมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในงานสาธารณสุชรวมทั้งปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานสาธารณสุขและรูปแบบการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ขององค์กรบริหารส่วนตำบล เนื่ององค์กรบริหารส่วนตำบลของอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ รวมจำนวน 10 แห่ง และบุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบล 180 คน โดยทำการศึกษาในช่วง พฤศจิกายน 2544 – พฤษภาคม 2545

4. คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

การมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลในงานสาธารณสุข หมายถึง การที่บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานเพื่อพัฒนาด้านสาธารณสุข การจัดตั้งระบบประเมินค่าด้านสาธารณสุขและโครงการพัฒนาสาธารณสุขจากหน่วยงานอื่นที่เข้าไปดำเนินงาน

บุคลากรในองค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย กรรมการบริหาร องค์กรบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล และเจ้าพนักงานส่วนตำบล ในที่นี้ให้ปัจจุบันเป็นตัวแทนเจ้าพนักงานส่วนตำบล และไม่นับรวมถึงลูกจ้างชั่วคราวขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ความรู้พื้นฐานด้านการพัฒนาสาธารณสุขในชุมชน หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนโดยกระบวนการความจำเป็นพื้นฐาน (จรปฏ.) ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพเด็กวัยหัดเดิน และตัวชี้วัดการมีสุขภาพเด็กวัยหัดเดินตามเกณฑ์กระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2540 ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐานด้านสาธารณสุข การพึงดูงดองของชุมชนด้านสาธารณสุข และการมีหลักประกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

การประสานงานระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานสาธารณสุข หมายถึง การเข้าร่วมประชุม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร การให้ข้อเสนอแนะ การให้ความร่วมมือในงานสาธารณสุข

5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 5.1 เป็นข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาสาธารณสุข ที่จะดำเนินการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขต อำเภอสันทราย จ.เชียงใหม่ ให้มีความเหมาะสม
- 5.2 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน พัฒนางานสาธารณสุขร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ให้แก่ผู้ที่สนใจและเกี่ยวข้อง
- 5.3 เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้และการสร้างความตระหนักรู้ด้านการพัฒนาสาธารณสุข แก่บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล
- 5.4 ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปสู่การศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องกันต่อไป